

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2022/1011

af 10. marts 2022

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer, hvordan de indirekte eksponeringer mod en kunde, der opstår som følge af derivat- og kreditderivatkontrakter, hvis kontrakten ikke er indgået direkte med kunden, men det underliggende gælds- eller aktieinstrument er udstedt af den pågældende kunde, skal fastlægges

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, særlig artikel 390, stk. 9, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fastlæggelsen af de indirekte eksponeringsværdier over for en kunde, der opstår som følge af derivat- og kreditderivatkontrakter med henblik på store eksponeringer, bør afvige fra den beregningsmetode for eksponeringsværdien, der anvendes til risikobaserede kapitalkrav i forordning (EU) nr. 575/2013, fordi misligholdelse af det underliggende instrument kan føre til en fortjeneste i stedet for et tab. Den indirekte eksponeringsværdi bør derfor afhænge af det tab (dvs. den positive eksponeringsværdi) eller den gevinst (dvs. den negative eksponeringsværdi), der ville følge af en potentiel misligholdelse af det underliggende instrument. I henhold til ordningen vedrørende store eksponeringer fastsat i fjerde del af forordning (EU) nr. 575/2013 kan institutter i tilfælde af eksponeringer i handelsbeholdningen modregne positive og negative positioner i de samme finansielle instrumenter eller på visse betingelser i forskellige finansielle instrumenter, der er udstedt af en given kunde. Den samlede nettoeksponering mod en enkelt kunde tages kun i betragtning, hvis den er positiv. Tilsvarende bør den samlede nettoeksponering mod en given kunde, efter medregning af de indirekte eksponeringer mod den pågældende kunde, der opstår som følge af derivat- eller kreditderivatkontrakter, der indgår i handelsbeholdningen, kun tages i betragtning, hvis den er positiv. For at undgå enhver modregning af indirekte eksponeringer, der opstår som følge af derivat- eller kreditderivatkontrakter uden for handelsbeholdningen, bør enhver negativ indirekte eksponeringsværdi, der opstår som følge af disse positioner, sættes til nul.
- (2) For at sikre, at der tages behørigt hensyn til misligholdelsesrisikoen, bør den indirekte eksponeringsværdi af optioner, uanset om de indgår i handelsbeholdningen eller er uden for handelsbeholdningen, derfor afhænge af de ændringer i optionskurserne, der ville følge af det pågældende underliggende instruments misligholdelse, f.eks. optionens markedsværdi for call-optioner og optionens markedsværdi minus dens strikekurs for put-optioner.
- (3) Formålet med kreditderivater er at overføre kreditrisiko i forhold til låntagere uden at overføre selve aktiverne. Den rolle, som institutterne spiller som sælger af beskyttelse eller afdækningskøber, og den type kreditderivat, de indgår i, bør tages i betragtning ved fastsættelsen af det underliggende instruments indirekte eksponeringsværdi. Den indirekte eksponering bør derfor være lig med markedsværdien af kreditderivatkontrakten, som bør justeres med det beløb, der skyldes eller forventes modtaget fra modparten i tilfælde af misligholdelse hos udstederen af det underliggende gældsinstrument.
- (4) For andre typer derivatkontrakter, der udgør en kombination af lange og korte positioner, bør institutterne for at sikre, at der tages højde for den nøjagtige misligholdelsesrisiko, opdele disse derivatkontrakter i individuelle transaktionselementer. Kun elementer med misligholdelsesrisiko, hvor institutterne har en risiko for tab i tilfælde af misligholdelse, bør være relevante for beregningen af den indirekte eksponeringsværdi, der opstår som følge af disse derivataftaler. Hvis institutterne imidlertid ikke er i stand til at anvende denne metode og sikre en konservativ behandling, bør de have mulighed for at bestemme de underliggende instrumenters indirekte eksponeringsværdi som det maksimale tab, som de ville lide, hvis udstederen af det underliggende instrument, som derivatet vedrører, misligholder sine forpligtelser.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.

- (5) Derivatkontrakter kan tegnes på grundlag af instrumenter med flere underliggende referencenavne. For sådanne derivater med flere underliggende instrumenter, hvor et institut kan se de underliggende referencenavne ved transparensmetoden, og for at sikre, at den mest nøjagtige metode anvendes, bør den indirekte eksponeringsværdi beregnes ved at se på variationen i derivatets pris i tilfælde af misligholdelse af hvert af de underliggende referencenavne i de underliggende instrumenter. For at sikre overensstemmelse med de rammer for store eksponeringer, der gælder for transaktioner, hvor der er en eksponering mod underliggende aktiver, bør artikel 6, stk. 1 og 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1187/2014 ^(*) finde anvendelse med henblik på at henføre eksponeringerne til den identificerede kunde, en særskilt kunde eller den ukendte kunde. I tilfælde, hvor institutterne ikke er i stand til at anvende en transparensmetode, eller hvor en transparensmetode for et derivat med flere referencenavne er urimeligt byrdefuld for dem, og for at sikre en konservativ behandling, bør institutterne beregne den indirekte eksponeringsværdi ved at se på variationen i derivatets pris i tilfælde af misligholdelse af alle disse underliggende referencenavne. For at sikre overensstemmelse med de rammer for store eksponeringer, der gælder for transaktioner, hvor der er en eksponering mod underliggende aktiver, bør artikel 6, stk. 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1187/2014 på lignende vis finde anvendelse med henblik på at henføre eksponeringerne til en særskilt kunde eller den ukendte kunde. I alle tilfælde, hvor de underliggende instrumenter henføres til den ukendte kunde, bør institutterne for at undgå risikoen for, at negative indirekte eksponeringsværdier modregnes i positive indirekte eksponeringsværdier, fastsætte eventuelle negative indirekte eksponeringsværdier til nul.
- (6) Denne forordning er baseret på de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har forelagt Kommissionen.
- (7) EBA har afholdt åbne offentlige høringer om det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele herved samt anmodet interessegruppen for banker, der er nedsat i henhold artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ^(*), om rådgivning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Generelle regler for fastlæggelse af værdien af en indirekte eksponering over for en kunde opstået som følge af derivat- og kreditderivatkontrakter

1. Institutterne beregner den indirekte eksponeringsværdi over for en kunde opstået som følge af derivatkontrakter opført i bilag II til forordning (EU) nr. 575/2013 og kreditderivatkontrakter, hvis derivatkontrakterne ikke blev indgået direkte med den pågældende kunde, men det underliggende gælds- eller aktieinstrument blev udstedt af den pågældende kunde, i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 2-5.
2. Uanset stk. 1 skal institutterne, hvis de underliggende instrumenter indgår i et gælds-, aktie- eller credit default swap-indeks eller et institut for kollektiv investering, eller hvis derivataftalerne har flere underliggende referencenavne, beregne de indirekte eksponeringsværdier over for en kunde opstået som følge af de i stk. 1 omhandlede derivataftaler og eksponeringens bidrag til eksponeringen mod en kunde i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i artikel 6.
3. Hvis de derivat- og kreditderivatkontrakter, der er omhandlet i stk. 1, henføres til handelsbeholdningen efter beregningen af de indirekte eksponeringsværdier over for en kunde opstået som følge af disse kontrakter, skal institutterne medregne disse eksponeringsværdier i eksponeringerne mod den pågældende kunde i handelsbeholdningen. Efter aggregering sættes negative nettoeksponeringer mod kunden til nul.

^(*) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1187/2014 af 2. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til at fastslå den samlede eksponering mod en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder i forbindelse med transaktioner med underliggende aktiver (EUT L 324 af 7.11.2014, s. 1).

^(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

4. Uanset stk. 1 og 2 skal institutterne, hvis de i stk. 1 omhandlede derivat- og kreditderivataftaler henføres uden for handelsbeholdningen, og hvis de indirekte eksponeringer har en negativ værdi efter beregningen af de indirekte eksponeringsværdier over for en kunde som følge af disse kontrakter, sætte disse eksponeringsværdier til nul, før de medregnes i eksponeringerne mod den pågældende kunde.

Artikel 2

Henføring af indirekte eksponeringer til kategorier af derivatkontrakter

Institutterne henfører de i artikel 1, stk. 1, omhandlede indirekte eksponeringer til en af følgende kategorier af derivatkontrakter:

- a) optioner på gælds- og egenkapitalinstrumenter
- b) kreditderivatkontrakter
- c) alle andre derivatkontrakter opført i bilag II til forordning (EU) nr. 575/2013, der som et underliggende aktiv har et gælds- eller aktieinstrument, og som ikke er omfattet af de kategorier, der er omhandlet i dette stykkes litra a) eller b).

Artikel 3

Beregning af den indirekte eksponeringsværdi for optioner på gælds- og aktieinstrumenter

1. Uden at denne artikels stk. 2, 3 og 4 derved tilsidesættes, beregner institutterne den indirekte eksponeringsværdi for optioner omhandlet i artikel 2, litra a), som summen af optionens aktuelle markedsværdi og det beløb, der skyldes modparten i optionen som følge af udstederens potentielle misligholdelse af det underliggende instrument minus det beløb, som modparten i så fald skylder instituttet.
2. For call-optioner svarer den indirekte eksponeringsværdi til optionens markedsværdi. For en lang position i en call-option er værdien af den indirekte eksponering positiv, mens den indirekte eksponeringsværdi for en kort position i en call-option er negativ.
3. For put-optioner svarer den indirekte eksponeringsværdi til forskellen mellem optionens markedsværdi og dens strikekurs. For en kort position i en put-option er værdien af den indirekte eksponering positiv, mens den indirekte eksponeringsværdi for en lang position i en put-option er negativ.
4. Uanset stk. 3 skal institutterne for put-optioner, som ikke har en strikekurs på transaktionsdatoen, men på et senere tidspunkt, anvende den forventede modelberegnete strikekurs, der anvendes til beregning af optionens dagsværdi.
5. Hvis optionens markedsværdi ikke er tilgængelig på en given dato, anvender institutterne optionens dagsværdi på denne dato. Hvis hverken markedsværdien eller dagsværdien af en option er tilgængelig på en given dato, anvender institutterne den seneste markedsværdi eller dagsværdi. Hvis hverken markedsværdien eller dagsværdien af en option er tilgængelig på en given dato, anvender institutterne værdi, som optionen måles til i overensstemmelse med de gældende regnskabsregler.

Artikel 4

Beregning af den indirekte eksponeringsværdi for kategorier af derivatkontrakter

1. Den indirekte eksponeringsværdi over for en kunde opstået som følge af kreditderivatkontrakter som omhandlet i artikel 2, litra b), er lig med summen af den aktuelle markedsværdi af kreditderivatkontrakten og det beløb, der skyldes modparten i kreditderivatkontrakten som følge af en potentiel misligholdelse fra udstederen af det underliggende instrument fratrukket det beløb, som den pågældende modpart i så fald skylder instituttet.

2. Hvis kreditderivatets markedsværdi ikke er tilgængelig på en given dato, anvender institutterne kreditderivatets dagsværdi på denne dato. Hvis hverken markedsværdien eller dagsværdien af kreditderivatet er tilgængelig på en given dato, anvender institutterne den seneste markedsværdi eller dagsværdi. Hvis hverken markedsværdien eller dagsværdien af et kreditderivatkontrakten er tilgængelig på en given dato, anvender institutterne værdi, som kreditderivatkontrakten måles til i overensstemmelse med de gældende regnskabsregler.

Artikel 5

Beregning af den indirekte eksponeringsværdi for andre derivataftaler opført i bilag II til forordning (EU) nr. 575/2013

1. Ved beregning af den indirekte eksponeringsværdi over for en kunde opstået som følge af andre derivatkontrakter som omhandlet i artikel 2, litra c), herunder swaps, futures eller forwardkontrakter, skal institutterne opdele deres multitransaktionselementer i individuelle transaktionselementer.
2. For de transaktionselementer, der er omhandlet i stk. 1, og som medfører misligholdelsesrisiko for udstederen af det underliggende instrument, beregner institutterne deres indirekte eksponeringsværdi, som om de var positioner i disse elementer.
3. Hvis et institut ikke er i stand til at anvende behandlingen foreskrevet i stk. 1 og 2, fastsætter det den indirekte eksponeringsværdi over for udstederen af de underliggende instrumenter som det maksimale tab, som instituttet ville lide som følge af udstederens potentielle misligholdelse af de underliggende instrumenter, som derivatkontrakten vedrører.

Artikel 6

Beregning af de indirekte eksponeringsværdi, der opstår som følge af derivatkontrakter med flere underliggende instrumenter

1. Når institutterne fastlægger den indirekte eksponeringsværdi over for en kunde som følge af derivatkontrakter, der er tegnet på grundlag af gælds-, aktie- eller credit default swap-indekser eller institutter for kollektiv investering eller med flere underliggende referencenavne, skal de betragte alle de enkelte underliggende instrumenter og beregne de indirekte eksponeringsværdier som variationen i derivatkontraktens pris i tilfælde af misligholdelse af hvert af de underliggende referencenavne. Institutterne henfører hver indirekte eksponeringsværdi enten til en identificeret kunde, en særskilt kunde eller den ukendte kunde, jf. artikel 6, stk. 1 og 2, i delegeret forordning (EU) nr. 1187/2014.
2. Hvis et institut ikke er i stand til at betragte alle de enkelte underliggende instrumenter i derivatkontrakten, jf. stk. 1, eller hvis det ville være urimeligt byrdefuldt for instituttet at gøre dette, skal det:
 - a) betragte de enkelte underliggende instrumenter, hvis instituttet er i stand til det, eller hvis det ikke vil være urimeligt byrdefuldt for instituttet at gøre dette, og beregne den indirekte eksponeringsværdi i overensstemmelse med stk. 1
 - b) for underliggende instrumenter, som instituttet ikke er i stand til at betragte, eller hvor det ville være urimeligt byrdefuldt for et institut at gøre det, beregne den indirekte eksponeringsværdi ved at se på variationen i derivatkontraktens pris i tilfælde af misligholdelse af samtlige disse underliggende referencenavne.

Den indirekte eksponeringsværdi, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra b), henføres enten til derivattransaktionen som en særskilt kunde eller til den ukendte kunde, jf. artikel 6, stk. 3, i delegeret forordning (EU) nr. 1187/2014.

3. Uanset nærværende artikels stk. 1 og 2 skal instituttet, hvis de indirekte eksponeringsværdier skal henføres til den ukendte kunde, jf. artikel 6, stk. 2 og 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1187/2014, og hvis de indirekte eksponeringsværdier er negative, sætte disse indirekte eksponeringsværdier til nul, før de medregnes i eksponeringerne mod den ukendte kunde.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. marts 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand
